

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen har underlåtit att på eget initiativ pröva huruvida motiveringen var tillräcklig.

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att underlåta att på eget initiativ pröva grunden avseende att motiveringen i de angripna rättsakterna var otillräcklig och underlät således att pröva denna rättsfråga. Tribunalen fann att "det [är] den teratogena effekten, inte den subakuta toxiciteten vid inandning, som utgör den avgörande faktorn vid bedömningen av de oacceptabla risker som Parevas PHMB medför för människors hälsa" (punkt 133) trots att det inte hänvisas till den faktorn i motiveringen till de angripna rättsakterna. Tribunalen var i enlighet med domstolens fasta praxis skyldig att pröva och slå fast huruvida de angripna rättsakterna var behäftade med ett fel på grund av att motpartens motivering avseende den påstådda teratogena faktorn inte var tillräcklig enligt artikel 296 FEUF.

2. Tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna

Tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna genom att finna att det omtvistade ämnet var teratogent och att klaganden inte hade bestritt att den teratogena effekten var den avgörande faktorn avseende människors hälsa vid antagandet av de angripna rättsakterna. Den slutsatsen utgör en uppenbar missuppfattning av de omständigheter som protokollförts vid tribunalen och de uttalanden som gjorts vid den muntliga förhandlingen, vilket följaktligen ledde till en missuppfattning vid tribunalens bedömning av huruvida de angripna rättsakterna var lagenliga.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Győri Ítélotábla (Ungern) den 23 november 2021 – MJ mot AxFina Hungary Zrt

(Mål C-705/21)

(2022/C 64/30)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Győri Ítélotábla

Parter i det nationella målet

Klagande: MJ

Motpart: AxFina Hungary Zrt

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 6.1 och artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (!) hinder för en tolkning av nationell rätt, enligt vilken de rättsliga följderna av en ogiltigförklaring på grund av ett oskäligt villkor i ett konsumentavtal, om det oskäliga villkoret avser huvudföremålet för prestationen och (låne)avtalet därför inte kan bestå utan det villkor som anses oskäligt, utgörs av att den nationella domstolen efter att den ogiltigförklarat avtalet i sin helhet – vilket innebär att själva avtalet i sin helhet inte kan bestå och medföra rättsverkningar som är bindande för konsumenten –
 - a) slår fast att avtalet är giltigt genom att byta ut bokföringsvalutan för det beviljade lånet som utgör huvudföremålet för avtalet mot ungerska forinter och genom att ersätta det belopp som har betecknats i bokföringsvalutan med det belopp i forinter som konsumenten faktiskt har erhållit från långivaren, samtidigt som den beräknar (ersätter) den normala låneräntan på det kapitalbelopp som fastställts på det sättet på ett annat sätt än det som använts för att beräkna den i det ogiltigförklarade avtalet, vilket innebär att den "initiala" räntesatsen när avtalet ingås är lika hög som den låneränta på interbankmarknaden i forinter i Budapest som referensränta (BUBOR) som gällde när avtalet ingicks, jämte den räntespread som fastställdes i det ursprungliga avtalet (uttryckt i utländsk valuta),
 - b) slår fast att avtalet är giltigt genom att fastställa en övre gräns för omräkningskursen mellan den utländska valutan och ungerska forinter, det vill säga genom att minska den valutarisk som konsumenten faktiskt har påtagit sig och som bygger på det oskäliga villkoret i avtalet till en nivå som domstolen anser rimlig och som konsumenten hade kunnat beakta när avtalet ingicks, och genom att låta den ränta som fastställs i avtalet vara oförändrad fram till den tidpunkt då det görs en omvandling till forinter enligt de tvingande bestämmelserna i en senare lag?

- 2) Har det betydelse för svaret på fråga 1 att den giltigförklaring som sker enligt ungersk lag
- a) antingen sker under sådana omständigheter där det fortfarande finns ett avtal mellan parterna, det vill säga där upprätthållandet av avtalet syftar till att göra det möjligt att låta rättsförhållandet mellan parterna bestå i framtiden genom en retroaktiv korrigerande av de villkor som anses oskäliga – samtidigt som de prestationer som hittills skett räknas om genom de ändrade villkoren – och därmed även till att skydda konsumenten mot de särskilt skadliga följder som en skyldighet att omedelbart betala tillbaka hela beloppet skulle få,
 - b) eller sker under sådana omständigheter där det inte längre finns något avtal mellan parterna som ska prövas i tvisten rörande ett oskäligt avtalsvillkor – på grund av att avtalet har löpt ut eller på grund av att borgenären har hävt det tidigare på grund av utebliven avbetalning eller på grund av att borgenären har ansett att det betalda beloppet var för lågt eller, under alla förhållanden, på grund av att den faktiska situationen är sådan att ingen av parterna anser att avtalet är giltigt eller på grund av att frågan om avtalets ogiltighet som en följd av ett domstolsavgörande inte längre kan tas upp – det vill säga under sådana omständigheter där ett fastställande av avtalets giltighet med retroaktiv verkan inte syftar till att avtalet ska bibehållas i konsumenternas intresse, utan till att avveckla de ömsesidiga förpliktelserna och avsluta rättsförhållandet genom att korrigera det eller de villkor som har förklarats vara oskäliga?
- 3) Om EU-domstolen finner att fråga 1 a eller 1 b ska besvaras jakande, samt med beaktande av de aspekter som tas upp i fråga 2, utgör de relevanta bestämmelserna i det ovannämnda direktivet, under de faktiska omständigheter som beskrivs i fråga 2 a, hinder för att avtalet består med hjälp av en ersättning, fram till tidpunkten för den ändring som lagstiftaren har föreskrivit i lagen om omvandling till forinter, genom nationella lagbestämmelser enligt vilka
- såvitt inte annat föreskrivs (vilket inte är fallet i förevarande mål), penningskulder ska betalas i den officiella valutan på platsen där förpliktelsen ska fullgöras,
 - ränta ska utgå i avtalsförhållandena, om inte lagen föreskriver undantag från detta,
 - räntesatsen ska vara densamma som centralbankens referensränta, om inte lagen föreskriver undantag från detta?

(¹) EGT L 95, 1993, s. 29.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 24 november 2021 –
Recamier SA mot BR**

(Mål C-707/21)

(2022/C 64/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Recamier SA

Motpart: BR

Tolkningsfrågor

- 1°/ Ska artikel 33.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (¹), kallad Bryssel I-förordningen, tolkas så, att den självständiga definitionen av rättskraft avser samtliga villkor och verkningar av rättskraften eller om en del kan förbehållas lagen i det land där talan väckts och/eller lagen i det landet där avgörandet meddelats?
- 2°/ I det första fallet, ska då två yrkanden som har framställts vid domstolar i två medlemsstater, med hänsyn till den självständiga definitionen av rättskraft, anses gälla samma sak när käranden gör gällande samma faktiska omständigheter men åberopar olika rättsliga grunder?